

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Vaar i Guds Rige, velkommen paany

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Vaar i Guds Rige, velkommen paany", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 570. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid145652/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

For lyslevende at virke
Alle Dage i sin Kirke
Himmelsk Lys og evigt Liv!

No. 309.

- 1 Vaar i Guds Rige, velkommen paany,
Sjæle-Opstandelsens liflige Time!
Om dig skal Lærkerne sjunge i Sky,
For dig til Pindse skal Klokkerne kime,
Af dig udspringe skal Myrthe og Mai!
- 2 Paasken om Land kommer tidlig i Aar,
Kort gjorde Herren os Faste hin lange,
Verden har Vinter, mens Kirken har Vaar,
Øxnene sukke ved Lærkernes Sange,
Stormene hyle ved Klokkernes Klang!
- 3 Tykt i Guds Have Fiolerne staae,
Træerne grønnes og Roserne skyde,
Godt er paa Veie Kiærminderne blaa,
Alle smaa Fugle med Kvidren sig fryde,
Mens over Verden det hagler og sneer!
- 4 Paaske-Fest kiær under korsdannet Flag!
Liflige Vaar under Vinterens Hjerte!
Varsler du saa for den yderste Dag,
Eviigheds Fryd under Øiebliks Smerte,
Haabets Triumf over Vantroens Hy!
- 5 Ja, naar du dages, du Eviigheds-Vaar!
Legems-Opstandelsens liflige Time,
Da times Verden de bangeste Kaar,
Mens under Kors alle Klokkerne kime,
Verden har Suk, medens Kirken har Sang!

6 Lykkelig, hvo med de Første opstaaer!
Han ingenlunde skal døe med de Sidste,
Sjæl, som oplevet har Evigheds Vaar,
Ei skal sit Liv men sit Fængsel kun miste,
Flyver fra Vintren som Storken i Høst!

No. 310.

1 *Vuggens* Engel kom til Jord
Store *Jule-Aften*,
Dunkle er den Frommes Spor,
Lønlig bær hun Kraften,
Naar hun synger for de Smaa,
Blidt de lukke Øine blaa,
Smile sødt i Dromme!

2 *Gravens* Engel brat nedfoer
Store *Paaſke-Morgen*,
Klipper revne i hans Spor,
Slukt er Dødning-Sorgen;
Hvor han kaster ind sit Lyn,
Der faaer Sjælen Falke-Syn,
Hjertet Kæmpe-Styrke!

3 Herrens Aand modtog paa Jord
Pindse-Middagsstunden,
Over Tungen gaae Hans Spor
Dybt til Hjerte-Grunden;
Naadens Fylde er Hans Ret,
Evigt Liv Hans Aande-Dræt,
Himmerig Hans Glæde!

No. 311.

1 Engel, hvor jeg har dig kjær,
Du som i det Dunkle
Daled, svøbt i Morgen-Skiær,